

Hecuba tries to persuade Odysseus that she should die in her daughter's place

Ἑκάβη
καλῶς μὲν εἶπας, θύγατερ, ἀλλὰ τῷ καλῷ
λύπη πρόσσεστιν. εἰ δὲ δεῖ τῷ Πηλέως
χάριν γενέσθαι παιδὶ καὶ ψόγον φυγεῖν
ὑμᾶς, Ὀδυσσεῦ, τήνδε μὲν μὴ κτείνετε,
ἡμᾶς δ' ἄγοντες πρὸς πυρὰν Ἀχιλλέως
κεντεῖτε, μὴ φείδεσθ'· ἐγὼ 'τεκον Πάριν,
ὃς παῖδα Θέτιδος ὤλεσεν τόξοις βαλὼν.
Ὀδυσσεύς
οὐ σ', ὦ γεραία, κατθανεῖν Ἀχιλλέως
φάντασμι' Ἀχαιοῦς, ἀλλὰ τήνδ', ἤτήσατο.
Ἑκάβη
ὑμεῖς δέ μ' ἀλλὰ θυγατρὶ συμφονεύσατε,
καὶ δις τόσον πῶμ' αἵματος γενήσεται
γαῖα νεκρῷ τε τῷ τὰδ' ἐξαιτουμένῳ.
Ὀδυσσεύς
ἄλις κόρης σῆς θάνατος, οὐ προσοιστέος
ἄλλος πρὸς ἄλλῳ· μηδὲ τόνδ' ὠφείλομεν.
Ἑκάβη
πολλή γ' ἀνάγκη θυγατρὶ συνθανεῖν ἐμέ.
Ὀδυσσεύς
πῶς; οὐ γὰρ οἶδα δεσπότης κεκτημένος.
Ἑκάβη
ὅποια κισσὸς δρυός, ὅπως τῆσδ' ἔξομαι.
Ὀδυσσεύς
οὔκ, ἦν γε πείθῃ τοῖσι σοῦ σοφωτέροις.
Ἑκάβη
ὥς τῆσδ' ἐκοῦσα παιδὸς οὐ μεθήσομαι.
Ὀδυσσεύς
ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μὴν τήνδ' ἄπειμι' αὐτοῦ λιπών.